

Familie Bofkont Workshop

vervolg

Na mijn optreden in juni 2003 bij Jack Spijkerman met Miss Universe over de varkensmassage bleef de telefoon gaan. 'Mogen we dat eens zien?' werd er gevraagd. En 'we kunnen nooit meer bij een roze varken komen, ze zijn onzichtbaar, verstopt achter dikke muren.' Op een zondagmiddag zette ik de poort wel eens open. De mensen kwamen om 12.00 uur. Ik gaf een demonstratie varkensmassage, we dronken koffie, ik begon te vertellen en opeens was het 19.00 uur en buiten donker. Honger of dorst telden niet meer, niemand wilde meer naar huis. Dat was de aanloop naar wat nu de drukbezochte Familie Bofkont Workshop is. Van eens in de drie maanden, naar iedere twee maanden, toen iedere maand en nu elke zondag, het hele jaar door. We beginnen met koffie en koek en eindigen met bofkontsoep, waar geen dier voor heeft hoeven sterven. In de tussentijd gaat iedereen voor de bijl, of je nu zeven bent, president-commisaris, politie-agent of oma, zoals Hanneke Groenteman zo mooi verwoordde op haar site. Begonnen met een paar kalfjes en biggen, is Familie Bofkont uitgegroeid tot een grote groep boerderijdieren waar menigeen zijn of haar hart aan verpand heeft. Familie Bofkont is allang niet meer van mij alleen. Een heleboel mensen hebben zich door de jaren heen met Familie Bofkont verbonden. Mooi om mee te maken hoezeer de dieren verbroederen. Als we aan het eind van de workshop allemaal in het stro bij de varkens liggen, is dat de gewoonste zaak van de wereld. En tegelijkertijd is het een en al magie. 'Mensen zijn op hun mooist bij Familie Bofkont', mailde iemand na afloop. Dat is ook zo. Iedere keer ben ik weer verrast wat vrije varkens en koeien met mensen doen. Ze ontwapenen en betoveren. De tranen liepen over de wangen van de hippe verslaggeefster van BNN, toen ze Zeeman aanraakte. Giel had het haar aangeraden. 'Wat kan dat nou zijn, die stomme varkens', had ze zich verweerd. 'Ga nou maar', zei Giel.

En die managers? Die willen nu ook met de beesten. Wil je onze fusie begeleiden aan de hand van het territoriumgedrag van Familie Bofkont?', is geen vreemde vraag meer. Natuurlijk wil ik dat. Want varkens en koeien die hun eigen wil hebben mogen uit-ontwikkelen, daar kunnen wij nog veel van leren. Wie had dat ooit gedacht?